

og som giver nogle voldsomme problemer. Vi ved, at patienterne ikke bliver opereret, og at operationsstuer står tomme hen, dels fordi sygeplejersker er taget over til privathospitalerne, dels fordi Dansk Folkeparti hellere vil, at man er forsikret, så man kan få behandling derovre. For det har DF's sundhedsordfører jo sagt.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, vi vil faktisk helst have, at det offentlige sundhedsvæsen fungerer, så folk kan være trygge og vide, at de får behandling, når de har behov for behandling. Det er hele ideen i det, og det er jo også derfor, at vi i vores finanslovforslag bevilger flere penge til sundhedssektoren.

I forhold til ældreområdet er det også sådan, at når vi foreslår flere penge til både de ældres egen økonomi og ældreplejen, så er det fordi vi lige præcis mener, at der er nogle behov.

Men jeg må bare anholde det billede, hr. Vernersten tegner af, at alt er sort. Gudskelov er der jo i f.eks. vores sygehusvæsen rigtig, rigtig mange – tusindvis af mennesker – som hver eneste dag går på arbejdet for at hjælpe andre mennesker. Og gudskelov er der rigtig mange steder, hvor tingene fungerer; hvor kræfttramte får en god og fornuftig behandling, og hvor de pakkeforløb, vi har planlagt, fungerer; hvor man kommer ind akut som hjertepatient og får en rigtig god behandling og kommer ud igen og er glad for den behandling, man har fået.

Det er dér, hvor Socialdemokraterne i deres iver går galt i byen. I stedet for at sige, at der er en masse, der fungerer godt, og at der er nogle steder, hvor det ikke fungerer – og hvor vi skal sætte ind – så tegner de et billede af, at *alt* ikke fungerer. Det er ikke den virkelighed, folk oplever, og gudskelov for det.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Og vi går videre i spørgerækken. Den næste spørger er fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:21

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes, det er utroligt at sidde her og høre, at Dansk Folkeparti fuldstændig åbenlyst løber fra deres ansvar. DF har de sidste 7 år lagt stemmer til regeringen, der har været inde og fuldstændig kørt kommunernes økonomi så stramt, at der er udsatte børn, som ikke bliver anbragt, for-

di der ikke er penge til det. I dag offentliggør socialrådgiverforeningen en undersøgelse, der viser, at 44 pct. af socialrådgiverne ude i kommunerne siger, at økonomien er afgørende, når man skal anbringe lille Anders, som er seksuelt misbragt eller kommer fra en familie, hvor mor og far drikker eller slår. Derfor synes jeg, det er meget overraskende, at vi ikke en eneste gang hører ordføreren tage ansvar og sige, at Dansk Folkeparti da har et kæmpe ansvar for den måde, som Danmark har udviklet sig på, og for de fuldstændige svigt, de her meget, meget udsatte borgere bliver udsat for.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 14:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi vedkender os bestemt vores ansvar. Jeg tror ikke, vi er kendt for andet end at vedkende os vores ansvar.

Det eneste, jeg før forsøgte på at sige, var, at når Socialdemokraterne herinde i Folketingssalen tager ordet, siger de, at så er der intet i vores velfærdssamfund, der fungerer, så er alt noget skidt, alt er sort, alt er mørkt. Og jeg ved ikke rigtig, hvordan den der kongres, Socialdemokraterne har haft, har været. Det må have været en sælsom oplevelse. Virkeligheden, som vi befinder os i, er jo, at der er rigtig, rigtig mange mennesker, der hver eneste dag gør en kæmpe indsats for at sikre, at der er rigtig mange ting, der lykkes på sygehusene, i ældreplejen, med børn, der har meget vanskelige vilkår, også anbragte børn. Der er lokalpolitikere, der kæmper for at finde de rigtige løsninger, for ofte er der ikke to situationer, der er ens. Så er der nogle steder, hvor vi skal være bedre, hvor vi skal gøre en større indsats. Det underkender jeg overhovedet ikke.

Jeg underkender overhovedet ikke den diskussion, der handler om, hvordan vi sikrer, at udsatte børn får en bedre behandling, at der bliver en bedre indsats end tidligere. Jeg synes, at det er en rigtig god diskussion at tage, så det eneste, jeg anholdt, var det her sortsyn, den underkendelse af, at der faktisk er mange steder, hvor medarbejdere får det til at fungere til gavn for mennesker i udsatte positioner. Samtidig må vi sige, at der er nogle svigt nogle steder, og spørge, hvad vi så konkret skal gøre ved de problemer?